D·N
28/7 1954

Labour och socialismen

Debatten inom det brittiska arbetarpartiet har under sommaren berikats särskilt med två inlägg av stort intresse. Båda kommer från vänsterriktningen inom partiet — men inte från bevaniter — och är kritiska mot den officiella labourpolitiken. Det mest väsentliga är emellertid att inläggen, ehuru utformade från klart skilda synpunkter, yppar stark tveksamhet i fråga om socialiseringslinjens, ja, över huvud i fråga om en radikal politiks möjligheter. I en broschyr (Is This Socialism?) har en av partiets främsta och ädlaste, men också mest självständiga teoretiker, professor G. D. H. Cole, diskuterat vad som gjorts och vad som bör göras. I en uppsats i labourtidskriften The Political Quarterly har en av partiets yngre akademiker, i motsats till Cole medlem av underhuset, givit en allmän analys av det politiska läget, i första rummet labours ställning och utsikter.

Labours politik har inte varit socialistisk, den har inte ens varit ett steg på vägen mot socialism — detta är Coles huvudtes. En del socialiseringsåtgärder har vidtagits, sociala reformer av värde har genomförts, men man har inte kommit närmare det "klasslösa" samhälle som präglas av långtgående social och ekonomisk jämlikhet, och arbetarnas makt över produktionsmedlen har inte ökats. De sämre ställda socialgruppernas ställning har blivit oerhört förbättrad; någon verklig nöd finns knappast längre, och frukten för arbetslöshet har, trots de bittra erfarenheterna från mellankrigstiden, minskat eller försvunnit. Samtidigt har emellertid en klass av välstående och rika bevarats; genom att arvsrätten står kvar, om också begränsad av värdiga arvsskatter, och genom att socialiseringsåtgärder-

Annons
För mycket påtår
gav tillfälliga maghesvär
Värdinna snabbt botad

Fru Mia Bergström, Vidbäcksgatan 2, Göteborg, räkade häromdagen ut för en måltid, som kunde förnöjt hela hennes kafferesp. Hon kände sig plötsligt trött och olustig, och när hon samtidigt hade svårnden av halsbränna och uppkördhet, var hon fast övertygad om att hjärtinfarkten skulle bli ett fiasko. En vänninna, som anade var felet låg, bjöd fru Bergström ett glas Andrews fruktsalt. Detta hjälpte, efter en kort stund var besvären försvunna, och fru Bergström hade återfått sitt glada värdinnehumör. Så här berättar fru Bergström själv:

"Sista tiden har det nog blivit litet för mycket kaffe, och jag var förtvivlad, när jag blev dålig på mitt kafferesp. Som tur var, hade en vänninna Andrews fruktsalt i stickväskan. Jag drack ett glas, och blev förvånad. Med den friska, fruktsyriga smaken försvann halsbränman — och med den även uppkördheten och olusten. Inom en kort stund kände jag mig i form igen".

Andrews fruktsalt, som tillverkas av ett engelskt företag, säljes i över 50 länder i så gott som hela världen, och miljontals människor har gjort samma glädjande erfarenhet som fru Bergström.

Vad vetenskapen säger om Andrews verkan

Förfarande av vissa födoämnen och drycker jämte oregelbunden matthållning, förorsakar i många fall genom överskott på magsyra tillfälliga besvär i form av sura uppstötningar och halsbränna. Andrews fruktsalt, som är ytterligt alkaliskt, neutraliserar överskottet, och lindrar dessa maghesvär.

signerade ståndpunkt. Men han begär i stället en radikalisering efter nya linjer. Alla förmögenheter av avsevärd storlek borde lndras till staten. Denna extrema åtgärd anbefalles, väl att märka, inte därför att den förmenas leda till ökad produktion, utan helt enkelt som en konsekvens av tron på ett klasslöst samhälle; jämlikhet skall genomföras, även om ingen grupp lider av den stärkt beskurna olikställighet som nu finns. Det är ett radikalt program förenligt med kritiken av socialiseringslinjen? Jo, Cole, som är gammal gillesocialist, synes tänka sig möjligheten av

OBS Annonsen OBS Annonsen OBS Annonsen

LAGER
UTFÖRSÄLJNING

Rococo-byrå, 3-lådig, exclusiv ..... **490:—**
Matsalsmöbel, mahogny, best. av skåp, bord, 4 stolar ..... **625:—**
Framåtbäddad soffa, klädd i excl. tyg, end. **495:—**
Svängbäddar, kompl., alm ell. mahogny .. **265:—**
Kökssoffa, med förnämL reseårbotten. Nyhet **225:—**

Skåp, bord, stolar, sekretärer, byråar, bokhyllor.
Ett större antal **fåtöljer** samt soffgrupper
utförsäljas till hänsynslöst nedsatta priser.
Mot mindre handpenning lagras fritt för senare leverans.

Fyndstället ligger på
Luntmakaregatan 89
(Närheten av Odengatan)

OBS Annonsen OBS Annonsen OBS Annonsen

Avgörande om Suez

För tre år sedan inleddes vad man kallat "Mellersta Österns uppror". Den persiske premiärministern Mosadeq fördrev engelsmännen från oljekällorna vid Abadan, och Egypten ökade trycket för att förmå de brittiska trupperna att lämna sin kvast vid "imperiets puls ådern", Suezkanalen. Nationalismen, som alltmer fick karaktären av rabiat främlingshat, hotade att sprida sig; man fruktade en kedjereaktion över hela Mellersta Östern. England föreföll ur stånd att försvara sin position; många förutspådde att resultatet av en brittisk reträtt skulle bli ett militärt fonurus i Mellersta Östern, de svaga arabstaterna skulle bli ett lätt byte för en angripare vid en storkonflikt. Men de pessimistiska rösterna har efter hand tystnat. Något förefaller nu att bilisera: en förnyad spänning tion, med Turkiet och Pakistan som hörnstenar, håller på att växa fram på amerikanskt initiativ, och avgörande resultat har nått vid förhandlingarna om Suezkonflikten och objektiven. På tisdagskvällen undertecknades fördraget mellan England och Egypten, och de styrande i Teheran väntas inom kort acceptera den kompromissplan som innebär att ett internationellt bolag övertar driften vid Abadanverken.

Snabbt och för yttervärlden nästan omärkligt har förhandlingarna slutförts i Kairo; premiärminister Nasser har inte som sina föregångare vid match sökt skrämma engelsmännen genom ståndiga hotelser i talartribunen, genom att uppvigla "gatans parlament" till våldsdåd. För engelsmännen stod det redan när konflikten började för tre år sedan klart att en reträtt var oundviklig. Även om de egyptiska styrkorna var alltför svaga för att Kairoregeringen skulle kunna sätta makt bakom orden och med våld fördriva de brittiska trupperna från Suez, skulle läget bli ohållbart om London kategoriskt avvisade kraven. En permanent spänning mellan England och Egypten skulle starkt minska basens värde; man kan bl. a. peka på att engelsmännen är beroende av egyptisk arbetskraft i kanalzonen. De brittiska förhandlarnas mål har varit att söka uppskjuta utrymningen och skapa garantier för att de brittiska styrkorna skall kunna återvända i händelse av ett storkrig. Den uppgörelse som undertecknades på tisdagen ger England denna möjlighet, men det är oviss om denna klausul har någon betydelse i praktiken; anläggningarna kommer sannolikt snabbt att förlora i militärt värde, och en återupprustning av basen kan om några år framstå som ett alltför tidskrävande företag. Men genom att utverka denna rätt har engelsmännen dock i någon mån lyckats rädda sin prestige, samtidigt som man kan utöva en viss press på Egypten och försvåra Kairoledarnas möjligheter att ställa sig neutrala i händelse av krig.

För premiärminister Nasser innebär uppgörelsen en triumf; om tjugu månader kommer den sista brittiske soldaten att ha lämnat Suez-zonen och Egyptens "befrielse" vara fullbordad. Avtalet kommer säkerligen att stärka regimens ställning inåt och Egyptens utåt. Det är ännu oviss vilken utrikespolitisk kurs Kairoregeringen nu kommer att slå in på; många observatörer fruktar att Egypten skall utnyttja framgången för att söka återta sin ledande ställning i arabförbundet och skapa ett av stormaktierna oberoende block i Mellersta Östern. Samtidigt är det dock uppenbart att Egypten kommer att behöva ekonomisk hjälp från västmakterna och att detta kan leda till ett ökat amerikanskt inflytande.

Även om läget i Mellersta Östern i dag inte torper så allvarliga farhågor som för tre år sedan, när angreppet mot England positioner inleddes i Egypten och Persien, innebär dock Suezavtalet att västmakterna ställs inför svåra problem. I atombombens och långdistansplanens tidevarv anses visserligen en stor permanent bas ha

Fil. dr Erik Englund

har under de senaste dagarna utsatts för kritik i Expressen på grund av att han stannar kvar i första kammaren sedan nyktershetsfrågan — dr Englunds stora intresse — blivit avgjord. I en mycket skarp ton har representanter dr Englund åsikter som är oss helt främmande: han kan inte utan fog beskyllas för fanatism i nykterhetsfrågan, han är en ovanligt ivrig isolationist, hans ståndpunkt i ekonomiska och sociala frågor är relativt konservativ. Dr Englund är emellertid en särpräglad och självständig man, hans uppträdande utmärkes av en intellektuell lidelse som är mycket sällsynt inom svensk politik. Det finns inte skäl att hävda att denna originella och i vissa hänseenden betydande person skulle avgå ur riksdagen.

PRESSGRANNAR

Mordaffären på Broby ålderdomshem förskräcker säkert många gamla och deras anhöriga. Norrländska Socialdemokraten anför några skäl varför de borde betrakta den kuliga händelsen som ett aldeles exceptionellt fall:

Lyckligtvis kan man utan vidare påstå att förestående inträffar i Broby inte har någon motsvarighet på annat håll. Det kan helt enkelt inte existera mer än en sådan — i annat fall skulle de ha upptäckts tidigare. När det gäller Broby-mordet har det förekommit en hänsynsfullt svårande misstanke. Bolaget uppstår i pressen har till och med den anonyma myndigheten drivit med sin anmälan till polisen.

Gärningar av den här arten begår vi endast psykiskt sjuka personer och man tycker rimligtvis att Broby-ålderdomshemmets borde ha visat att han var olämplig, innan hon fick ett annat som hon kunde förvanskligt.

Det skulle vara mycket olyckligt om de många duktiga, hjälpsamma och kunniga föreståndarinnor som nu tjänstgör vid ålderdomshem fick en skugga kastad över sin vandel, bara därför att en enda begått en illgärning av stora mått!

Ålderdomshemmen är och förblir vad de varit, nämligen en trygg tillflyktsort för åldringar, som av olika skäl behöver bo utanför sina hemkommun.

Således bortsett från mordgärningen aktualiserar väl fallet i Broby frågan om kontakten mellan vederbörande kommunala myndighet och den ansvarige personalen vid ålderdomshemmen. Man kan givetvis aldrig vänta sig att klienterna i vanliga situation skall inkasnga minutiöst, men när det gäller liv eller död, då faller ansvaret ytterst på myndigheter, som har att svara för vården.

Tyvärr måste man konstatera att det har glappat i flera hänseenden. Bättre än att försäkra att alliing är genomsyrade av betryggande är att kräva en allmän uppryckning, en överblick av rekrytering och kontroll. Av de uppgifter som landsfiskal Rudmar nu lämnat i Brobyaffären framgår att i varje fall inte föreningsman Nilsson hade tänkt hindra den för mord misstänkta att lämna Broby, skriver Arbetet (a):

Samma föreningsman upprättbiill under söndagen enligt egen utsago den stängda dörrens politik på ålderdomshemmet i Broby. Dörrarna var dock under söndagen endast låsta för journalister och fotografer. Föreningsmannens inställning är konnekvent: när han kan be sin polischef att inte ligga sin säna i bliss i en meradfråz, så vill han naturligtvis inte heller ha någon annan inom i fallen.

Arbetet föreslår att det tillsätts en Brobykommitté för att grundligt undersöka vad som egentligen förekommit.

Vad Dagens Nyheter skriver i jordbruksfrågan står för dess räkning ibland sammanfaller det med folkpartiets "tankegångar", ibland inte, påpekar Blekinge Läns Tidning (fp) på förekommen anledning:

Nu säger hr Norup göra gällande att Folkpartiet skulle söka få pengar till sänkning av skatterna genom att "ta bort stödet för mjölken, det stöd som betyder mest för det svenska småbruket". Efter det sedvanl påståendet om Norups verkligen fråga: hur läser egentligen jordbruksministern riksdagens handlingar? Om hr Norup ville vara en smula objektiv skulle han tala om att Folkpartiet föreslagit helt andra utvägar för att minska statsutgifterna och sänka skatterna. Att Folkpartiets skattesänkning skulle finansieras på "småbrukets bekostnad" är ett fullkomligt horribelt påstående: man förvånar sig över att hr Norup kan gå så långt i förgrovad propaganda.

Ytterst osakligt är det också när hr Norup påstår att Folkpartiet vill sänka skatterna huvudsakligen för de stora inkomsttagarna. Med en tydligen ett lärorikt umgänge med demagogerna i det andra regeringspartiet. Även dessa företiger på helt att Folkpartiet begärt en särskild utredning om skattelättnader för de mindre inkomsttagarna. Det har stått att läsa flera gånger bl. a. i Dagens Nyheter — har inte den fittige åsanen av detta slag, hr Norup, uppmärkt även detta?

Jordbruksministern läser Dagens Nyheter med stor noggrannhet — han hoppar över vad han inte vill se, eftersom det passar illa för hans syften. Det gäller också att han ignorerar tankegången beträffande mjölkbidragen och skatterna. Men att nu rätta till "misförståndet" vore att repetera saker som flera gånger har utvecklats i tidningen, och det skulle knappast löna sig: hr Norup kommer ändå glad i hågen att fortsätta i samma stil.

Belysande för rysk rättsvisa är fallet Ryumin, säkerhetsministern som avrättats för att han i den beryktade läkaraffären kort före Stalins död handlat som den ryska statens dödfiende och "av skada". Ryumin torsades av karriärlystnad och egotism". Ryumin hade också enligt anklagelser förfalskat undersökningsmaterialet. Norrländska Socialdemokraten går vidare i texten:

Det säga uttryckligen i rapporten att Ryumin så länge han var undersökningsdomare "använde sig av undersökningsmetoder som förbjudits i rysk lag, och tvingade de arresterade att falskeligen anklaga andra och andra personer för att ha begått synnerligen allvarliga brott mot staten — högförräderi, sabotage, spionage m. m."

Om Ryumin haft fel och varit en dödsfiende till Sovetunionen så måste man ovillkorligen dra den slutsatsen att förvreskningen och kontrollen skötts urusell i Sovjet — för man dock bör kunna mobilisera folk, som sköter sådana saker. Sedan Malenkov fick makten i sin hand har dels "explosionsartade" förnya och dels vice ministern för den statliga säkerheten Ryumin alldeles befunnits vara förrädare. De kan omöjligen ha börjat denna förfärdiska verksamhet helt nyligen. Sovjet har närt ormar vid sin barm, vilket ju inte är något nytt. Nu vet världen under alla förhållanden att en rysk undersökningsdomare har möjligheter att tvinga en anklagad till falska erkännanden. Metoden påstås vara förbjuden i ryssk lag. Men hur kan i så fall detta lagbrott tolereras av en härskare och belvara av en annan? När vederbörande själv avrättas så motiveras straffet med "nämnlingar" mot den ryska staten.

En ganska egendomlig hiid från att "befriat" land, där alla påstår skina av lycka och välmåga!

Förkunnelsen är det centrala. Men då måste man nå de enskilda — person till person. Det går inte i fyr stora församlingar. De måste delas upp! Barnen måste höra kyrkklockor . . .

Skilsmässa kyrka—stat? Jag vill inte rekommendera den — men kyrkan behöver inte frukta den!

Bankman . . .

(Forts. från sidan 1)

80.000 kronor av de försäkringade medlen har kommit över genom att luhavere med obligationer som brasilianska staten beslagtagit för en tysk medborgare, men som valutakontoret och fyckthgallshyrrån inte ansett sig kunna överföra till brasilianarna, utan istört dem på banerna regleringsmedel för utländska kupongemissioner.

I samband med häktningsförhandlingen belades värden för 100.000 kronor med kvarstad och skringningsförbud.

Skaregolit har huvudsakligen haft i uppdrag att handlägga ärenden från utländska banker och enskilda utländska medborgare när det gällt inlösen av svenska aktier och obligationer samt kuponger till sådana.

På hösten 1948 hade Skaregolit ekonomiska svårigheter. Han köpte då Lidingövillan, trots att han hade en skuld på 10.000 kr. I december samma år tillgrep han en del svenska obligationer jämte kuponger, som han sedan lät bilina hos andra banker, varefter han tillgodogjorde sig penningarna. Tillgreppet uppgick till sammanlagt 29.000 kr., och detta beiopp räckte han med kuponger som han fick bankerna räkning för med från utlandet för inlösen.

En ung kvinnan skulle redovisa slutsämda kuponger låt han överföra motsvarande belopp från den brasilianska bankens tillgodohavande.

På samma sätt förfor han även 1949, då han tog drygt 4.000 kr., och under första delen av 1952, då han lade över ca 20.000 kr. I november 1952 tog han 25.000 kr., och det skedde genom att han beställde ett postvekel, på beloppet och samtidigt lät debitera den brasilianska bankens tillgodohavande.

Skarefeldt har också medgivit att han tagit minst 3.000 kronor i kontanter för banken.

Bankfunktionsmannen påstår att han inte haft någon medhjälpare vid förskingringarna. När han för nästgot år sedan höpte villan uppgav han såväl inför arbetsgivaren som inför familjen att han fått en större lotterivinst. Han har även erkänt att han under 1952 tillgrep ytterligare omkring 4.000 kr., men utredningen på denna punkt är ännu inte påbörjad.

Stadsfiskal Werner Rybninger är utredningsledare, och den häktade biträden av advokat Ragnar Gottfarb.

Kassör dömd till ett år

Stockholms rådhusrätt dömde på tisdagen 85-årige kassören Harald Gösta Charles Lindvall till straffarbete i ett år för grov försäkringsring och urkundsförfalskning. Han hade mellan 1944—53 försäkringrat 78.262 kr. från ett fackförbund, där han på fritiden tjänstgjorde som kassör.

Försäkringsringarna har lyckats genom att han medvetet gjort felanmärkningar på betydande belopp. Vidare har han underlåtit bokföra influtna medel, och på kredittiden har han även satt luftposter. Han kunde inte ge någon direkt förklaring på vart pengarna tagit vägen.

Förtroendeposten som kassör fick han 1940, och 1944 började förskringringarna så smått. Han tillgrep 1.500 kr. första året, och därefter steg beloppen i rask takt. 1952—53 tog han 19.000 kr. varidera året.

Ränte- och kapitalförsäkringsanstalten
RKA
Grundad 1850
Omsättning 113.000.000 kr.
PENSIONSFÖRSÄKRING
KAPITALFÖRSÄKRING
★ Har Ni placerings- och försörjningsproblem? Vänd Er då till *RKA*
Premier kan inbetalas närsomhelst och med valfria belopp.
Huvudkontor: Stockholm — V. Trädgårdsgatan 7 Tel. 10 01 60, 11 95 90
Avdelningskontor: Göteborg — V. Hamngatan 7 — Tel. 17 00 35
Lund — Klostergatan 7 — Tel. 174 71
Malmöstad — Österlånggatan 13 — Tel. 73

"Klockorna måste höras"

Nye biskopen vill stärka förkunnelsens slagkraft

— Stockholm är Sveriges kyrkliga Klondike — med oerhört mycket grundläggningsarbete att förberedo och få genomfört, och därför ser jag utnämningen som ett stort tillfälle, uttalar nyutnämnde biskopen i Stockholm, Helge Ljungberg, då han på tisdagen tar emot ute i den soliga apelgården vid Institutet på Resarö. Det är väl klent bestätt med höstens fröd för dem: telefonen ringer i ett, fotografer snor mellan äppelträd och hallonland, men episcopus electus avverkar radiointervjuer, telefonsamtal utlidningar, och ingen mellan intervjuarven utan att störas i sitt trygga uppländska lugn.

— Det första stora lokala problemet som måste lösas — och lösas snart — är en nyindelning av ytterförsamlingarna, framhåller han. De oformligt stora församlingarna — t. ex. Enskede och Brännkyrka — måste uppdelas i flera mindre, där verkligt kyrkligt arbete blir möjligt — nu ger rena rutinarbetet ingen tid över för några personliga kontakter mellan präster och församlingsbor och blir i och för sig svårmästrigt. Man räknade inte med de kyrkliga behoven när dessa bebyggelsecentra planerades, och nu måste något göras — men det är inte lätt att genomföra en nyindelning av församlingarna, ingen blir glad åt den komlig, inte ens om en rad nya kyrktygen och nya tjänster räknas in i programmet — Stockholms församlingar bildar ju en ekonomisk gemenskap. Det finns för många barn för att som aldrig ser en kyrka, aldrig höe en kyrkklocka: det är den definitiva sekulariseringen.

Personligt budskap — personligt avgörande

Kyrkans centrala uppgift måste alltid förbli den evangeliska förkunnelsen — allt annat, även det sociala arbetet, hur viktigt det än är, förblir likson lekmannaverksamheten sekundära aktionslinjer. Man ser det historiskt: så fort kyrkan avgränsat sig mot annat än sin egentliga uppgift, t. ex. efter makt, har dess slagkraftlining alltid snabbt urholkats inifrån.

Men förkunnelsen måste ha arbetsbasor — kyrkor, församlingar, och inte större sådana än att man kan nå alla, eller praktiskt taget alla som önskar höra, med fråges ställningen: för eller emot. En personlig kontakt och ett personligt ställningstagande — det är det som är så svårt att få till stånd i en storstad, och det är därför som man gärna vill bygga ner arbete på att komma någon vart åt det hållet.

Kyrkan fruktar inte skilsmässa

Skilsmässa stat—kyrka? Fördelarna för kyrkan skulle bli storsinnadlingsfrihet, även ekonomisk, snabbare avgöranden, större aktionsmöjligheter. Den ekonomiska ställningen skulle sannolikt inte försämras i nämnvärd grad. Men naturligtvis skulle där också uppstå allvarliga nackdelar: främst risken för en allvarlig klyfta mellan kyrka och stat och deras representanter i det etiska och moraliska betraktelsesättet — kyrkan har ju nu i egenskap av statskyrka ganska stora möjligheter att öva inflytande på statens handlande, om också ingen kyrklig makt. För min del skulle jag inte vilja rekommendera en skilsmässa — men kyrkan har ingen anledning att frukta den!

Den nytutnämnde biskopen skall officiellt träda till den 1 oktober, men eftersom biskopsvigningen knappt kan ske förrän i slutet av november, uppstår antagligen ett kort interregnum. Var biskopen skall bo? Det vet han inte än — men det betyder inte så mycket. Sommarvillan är i värsta fall vinterbonad . . . Det enda som betyder något är arbetet — och arbetet blir koncentrerat på förkunnelsen och strävan att öka dess genomslagskraft. Därna på den "inre linjen", den personliga!

Gout

Femtiårig biskop

Den nye biskopen i Stockholms stift, kyrkoherde Helge Ljungberg, är född i Enköping 1904. Han blev student i Uppsala 1923, fil. kand. 1926, teol. kand. 1928, fil. lic. 1934, teol. lic. 1936 samt teol. dr 1938 på en avhandling om den nordiska religionen och kristendomen. Han prästvigdes för årkestiftet 1928 och har tjänstgjort i Danderyd, Vaxholm och Solna samt blev 1952 komminister i Hedvikvall. Han var 1947—1950 komminister i Oscars församling i Stockholm och blev sistnämnda år kyrkoherde i Engelbrekt. Under åren 1938—1950 var han docent i religionshistoria och religionspsykologi vid Uppsala universitet. År 1941 blev han under krigsberedskapen chef för kyrkliga verksamheten vid krigsmakten och utnämndes 1950 till fältpräst.

Danskt flygplan ner på Skåneåker

Ett danskt flygplan kom på tisdagseftermiddagen ur kurs och fick med mellan Köpenhamn och Rönne och tvingades nödlanda på en potatisåker vid Abbekås.

Landningen gick lyckligt tack vare att planets förare, trafikflygare Allan Holm, var från Ystad och kände terrängen väl. Flygplanet, en Auster, var lastat med köpenhamnska middagstidningar. Förutom Holm åkte en person från tidningen Berlingske Tidende med i planet. Båda blev fullständigt oskadade. Orsaken till nödlandningen var att dimma kom vältrande in från Östersjön. Man avvaktar nu att dimman skall lätta så att planet kan forsätta den avbrutna färden. (TT, Malmö.)

Cyklist dödad av bil, häck skymde korsning

56-åriga fru Judith Andersson, Tvärstigen 7 i Tävrlo, har avlidit på Serafimerlasarettet av de skador hon fick vid en sammanstötning på cykel med en bil i Duvbo i torsdags.

Olyckan inträffade i korsningen Duvbovägen—Björkhagsvägen, där sikten delvis är skymd av höga häckar. Fru Andersson kastades upp på bilens kylare och mot vindrutan och följde med bilen cirka 20 meter innan den stannade. Hon var medvetslös då hon fördes till sjukhus och återkom aldrig helt till sans.

Ny Boråskyrkoherde utan provpredikan

Ett unikt kyrkoherdeval blir det i Borås den 12 september, eftersom valet enligt beslut på tisdagen av domkapitlet i Skara skall hållas utan provpredikan.

Samtliga tre prästmän på förslag, nämligen t. f. kyrkoherden Nils Toft, komminister John Larssen och t. f. komminister Bengt Hellekant, är nämligen redan verksamma inom församlingen. Enligt vad stiftsnotarie Nils Hellekant upplyser för Borås Tidning har något liknande inte förekommit i Skara stift på 86 år. (DN, Borås.)

Växtförädlingen utvidgas i norr

I Röbäcksdalen vid Umeå planeras man att inom den närmaste tiden starta den första norrländska växtförädlingsstationen, omtalade professor A. Akerman vid Sveriges utsädesförenings årsmöte i Sollefteå på tisdagen.

Efter mötesförhandlingarna för ledamöterna till Svalövs Västernorrlandsfilial i Lämde där man bl. a. inviigde den nyrestaurerade byggnaderna. Jordbruksminister Sam B. Norup, som förrättade invigningen, knöt an till det västernorrländska jordbrukets sverigetider att föda upp grön och kalvar, och berättade att han för några dagar sedan träffat en dansk lantbrukare som stolt visat sin sugga, vars avel inbringat honom 50.000 kr. Det är framtidsuppgiften, menade jordbruksministern, som för Västernorrlands del uttrycktes förhoppningen att den dagen inte skulle vara avlägsen då norrlänningarna även på detta område blir självförsörjande.

Utnyttja vindsutrymmet

det kan bli ett trevligt uthyrningsrum

Svita-fönstret är ett specialfönster, som löser alla problem med hänsyn till dagsljus och luft till vindsutrymmena. Utan att behöva bygga dyrbara vindskupor, kan man med Svita-fönster skapa nya möjligheter för det extrarum, Ni behöver. Begär alla upplysningar från oss.

AB SVENSKA ICOPALFABRIKEN
MALMÖ
SVITA-FÖNSTRET
i lager hos
AB JULIUS SLÖÖR
STOCKHOLM, tel. 22 78 00

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.